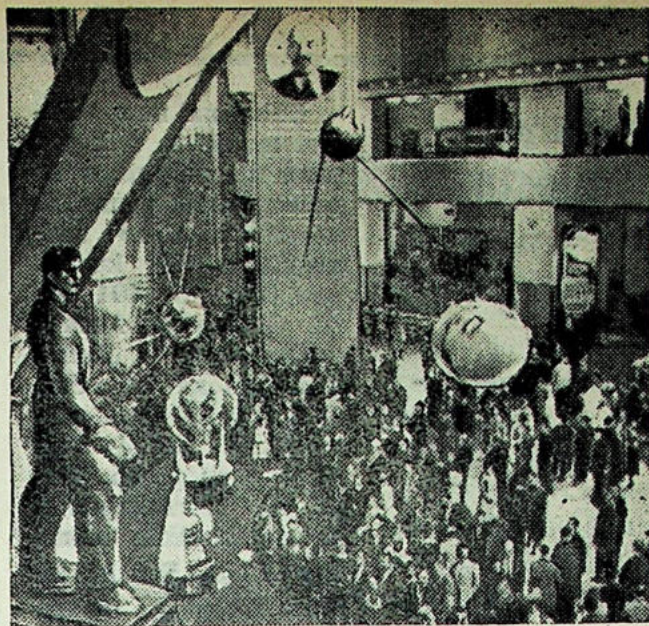

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS1959 m.
liepos
12 d.
Sekmadienis
Nr. 56 (1039)
KAINA 15 KAP.

FINA NUO 1948 m.

NIJORKAS. Stambiau-
sioje Niujorko „Kolizie-
jaus“ salėje atidaryta Ta-
rybų Sąjungos mokslo,
technikos ir kultūros lai-
mėjimų paroda.

Nuotraukoje: cen-
trinėje parodos salėje.

V. Jegorovo (TASS) nuotr.

TSKP Centro Komiteto kreipimasis sužadino kolūkiečius naujoms darbo pergalėms iškovoti vystant visuomeninį ūkį. Jau šiais pirmajais septynmečio metais rajono žemdirbiai yra pasiryžę nuolat kelti visų žemės ūkio kultūrų derlingumą, gaminti kuo daugiau gyvulininkystės produktų.

„Jaunosios gvardijos“ kolūkyje

įvykusia me visuotiniame narių susirinkime buvo suvesti pirmojo šių metų pusmečio darbo rezultatai, atskleisti rezervai prisiimtiems išsipareigojimams garbingai įvykdyti. Partijos rajono komiteto instruktorius drg. Pupeikis, supažindinęs

susirinkusiuosius su kreipimosi tekstu ir TSKP CK Pirmojo sekretoriaus ir TSRS Ministrų Tarybos Pirmninko drg. N. Chruščiovo kalba, pasakyta TSKP CK Plenumo, pakvietė šio kolūkio narius skirti visas jėgas tam, kad dar labiau išaugtų kolūkio

socialistinius išsipareigojimus pieno gamybos pusmečio užduotis teįvykdyta 69 proc., o mėsos — 87,1 proc. Tas rodo, kad toli gražu nepanaudojome visų rezervų gyvulininkystės produktų gamybai didinti. Palietęs visuomeninių pastatų statybos klausimą, kol-

joti netenka. Tačiau dideliu stabdžiu vystant kiaulių ūkį yra pastatų stoka. Ar nevertėtų pagalvoti apie namelių su šiaudiniais stogais įrengimą kol pasistatysime tipinius pastatus?

Kolūketis Juozas Grižas pasakė, kad linų auginimui sunau-

duotojui technikos reikalams Janoniui. Kolūkio mechanizatoriai iki šiol nesusirūpino technikos paruošimu derliaus nuėmimo darbams. Yra pavojus, kad rugiapūtė gali likti suvėlinta.

Susirinkimo dalyviai

pareikalavo tuoj pat išgyvendinti trūkumus ir pasižadėjo dirbti taip, kad prisiimti išsipareigojimai šiems metams būtų įvykdyti.

A. MASALIS

Trumpai

Šiais metais P. Cvirkos vardo kolūkis nusi-
pirkė nemažą žemės ūkio inventoriaus ir taip pat naują sunkvežimį. Tai trečias sunkvežimis kolūkyje.

R. SIMELIS

Kolūkiečiai svarsto Kreipimąsi

ekonomika, kad kolūkiečių gyvenimas tapo pasiturinčiu.

Kolūkio pirmininkas drg. Traškinas pasakė, kad, lyginant su praėjusiais metais, iki liepos 1 d. iš kiekvienos karvės primelžta daugiau pieno ir pagaminta daugiau mėsos. Tačiau pagal prisimtus

ūkio pirmininkas pasakė, kad ypač svarbu iki naujo derliaus suvežimo užbaigti statomų klojimų statybą ir įrengti grūdų sandėlį.

Kad visuomeninė gyvulininkystė duoda didžiausias pajamas, — pasakė fermos vedėjas drg. B. Raugalė, — tuo šiandieną abe-

dojama nemaža darbdienų, bet linai niekuomet pilnai nesudorojami ir neapdirbami.

Paskaičiuokime, draugai, — pasakė Grižas, — kiek nuostolių kolūkis turėjo vien tik dėl to, kad pernai nesugebėjo atklojėti linų, nors derlius buvo ir neblogas.

Susirinkime pasiskaičiavo griežtai kritikavo kolūkio revizijos komisiją, kuri paskutiniu metu apleido savo darbą. Nesant reikiamos apskaitos sunku kontroliuoti atskirų gamybos šakų vystymąsi.

Rimtas priekaištas buvo padarytas kolūkio pirmininko pava-

Reikia padirbėti

(Pasakoja V. Beinorytė)

Dar praėjusių mokslo metų viduryje klasės draugės klausinėjo mane:

— Kur tu, Vanda, baigusi vidurinę mokyklą, vyksi: į Kauną, ar į Vilnių mokyti?

Aš dar mokyklos suole tebebūdama nusprendžiau pasilikti gimtame „Bolševiko“ kolūkyje. Kai praėjusiais metais gavau brandos atestatą, tolimas kelias buvo aiškus: pirmiausia padirbėti kolūkinėje gamyboje, o tada — mokyti.

Džiugu, kad ir ma-

no draugė A. Avižaitė gamybinių praktiką atlieka Cerniachovskio vardo kolūkyje. Ir kiti klasės draugai pasirinko įvairius darbo barus.

Nepastebėjau kaip prabėgo vieneri metai gimtame kolūkyje. Dirbau laukininkystės brigadoje. Dabar kolūkio valdyba paskyrė mane įskaitininke. Neapsiribojau vien tik gamybiniu darbu. Dalyvauju rengiamuose vakaruose, kolūkiečių pasilinksminimuose. Ir šiais metais dar negalvoju kur nors stoti,

nes man atrodo, kad dar per mažai pažįstu gyvenimą, galiu apsirikioti pasirinkdama mokslo šaką.

Pasakojimą užrašė

J. LAUKYS

KLESTI TARYBINIS VILNIUS

Liepos 13-oji — įžymi data Vilniaus istorijoje. Tą dieną prieš 15 metų Tarybinės Armijos dalys išvadavo mūsų respublikos sostinę nuo vokiškųjų-fašistinių grobių.

Jau pirmajais pokariniais metais Vilnius ėmė sėkmingai gydyti sunkias karo žaizdas, o po to tapo stambiu tarybinio Pabaltijo pramonės ir kultūros centru, vienu gražiausių Tarybų šalių miestų.

Vilniuje naujai pastatytos tokios stambios respublikos įmonės, kaip „Žalgirio“ staklių gamykla, elektros suvirinimo įrengimų gamykla, „Elfos“ ir elektros skaitiklių gamyklos, „Lelijos“ siuvimo fabrikas, pieno kombinatas ir daug kitų. Sostinėje vaisingai dirba gausus mokslininkų būrys. Čia yra šešios aukštosios mokyk-

los, 19 vidurinių specialiųjų mokyklų. Vien tik universitete mokosi daugiau studentų, negu jų buvo visose buržuazinės Lietuvos aukštosiose mokyklose!

Dar labiau pagražės Vilnius per septynmetį. Baigiama statyti gražūs, skaičiavimo mašinų, šlifavimo staklių ir kitos gamyklos. Išaugo kinostudijos miestelis. Ypač padidės gyvenamųjų namų statybos tempai. Per septynerius metus miesto darbo žmonės gaus 528 tūkstančius kvadratinės metrų gyvenamojo ploto — beveik tiek pat, kiek buvo atstatyta ir pastatyta per 15 pokarinių metų.

Taip smarkiai augti ir klestėti miestas gali tik Tarybų valdžios metais.

(ELTA).

NORS IR ŠIANDIEN

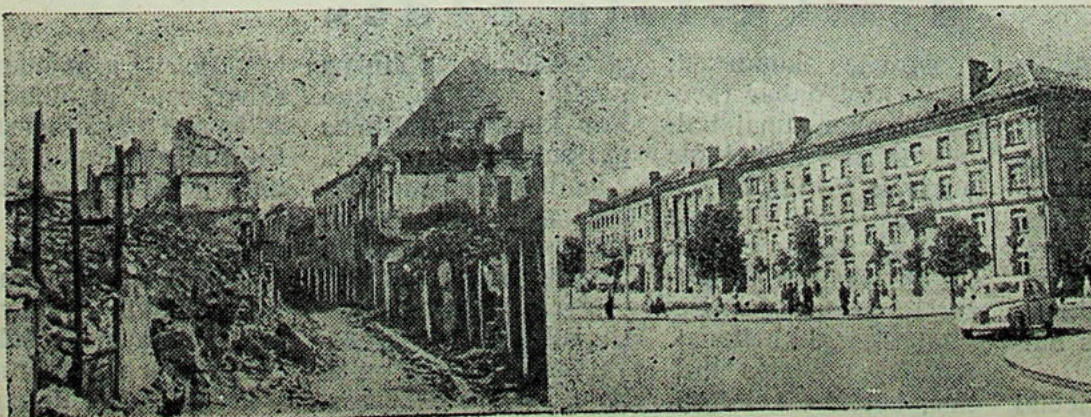
(Pasakoja „Svyturio“ kolūkio kalvis Br. Vanagas)

Nemaža teko paprakaiuti, pakol visas šienapioves išleidom į darbą. Dabar šienapiūtė jau baigiasi. Bet kalvams darbo netrūksta.

Gana dažnai mus apilanko šoferiai ir traktorininkai. Ir jiems reikia paskirti keletą valandų. Būna tokių dienų, kad kalvę apleidžiame tik sutemus.

Derliaus nuėmimui

inventorių pradėjom ruošti birželio mėnesį. Reikėjo atremontuoti 4 kertamasias, o taip pat dar apkaustyti nemažai vežimų. Šiuo metu kertamosios visos atremontuotos. Baigiam sutaisyti visus vežimus. Visos mašinos ir įrankiai paruošti. Nors ir šiandien gali kolūkiečiai pradėti rugiapūtės barą.

Nuotraukoje: viena Vilniaus gatvių 1944 metais ir šiandien.

H. Paluševičiaus (ELTOS) nuotr.

Mišinys — silosul

Gražus mišinys uždėję „Pergalės“ kolūkio užimtuose pūdyuose. Kolūkio valdyba nutarė nedelsiant plauti ir silosuoti mišinį. Kartu bus šienaujami pagrioviai, įvairios pašalės ir žolė kartu su mišiniu rauginama.

Valdyba įpareigojo revizijos komisijos pirmininką Savicką pirmadienį pradėti silosogamybą.

J. Vaitkūnas

Tauragės rajono „Pirmūno“ kolūkyje šiemet ypatingas dėmesys skiriamas visuomeninės gyvulininkystės vystymui. Už pasiektus laimėjimus kliaulienos gamyboje per šių metų pirmąjį ketvirtį kolūkiui paskirta rajono vykdomojo komiteto ir LKP rajono komiteto pereinamoji Raudonoji vėliava. 100 ha arimų kolūkyje šiemet numatoma gauti 48 centnerius kliaulienos. Dabar jau išauginta 100 bekonų ir 100 ha arimų pagaminta daugiau kaip 10 centnerių kliaulienos.

Latvijos respublikos kolūkių pavyzdžiu šio rajono „Pirmūno“, „Būdyčių“, Zdanovo vardo ir kiti kolūkiai bekonų auginimui dabar stato vasaros namelius su šiluminiais stogais. Juose galima laikyti 40–60 bekonų. Šiuos namelius galima bus panaudoti ir žiemą.

Nuotraukoje: kliaulių augintoja Elena Šlefenorfaitė prižiūri bekonus vasaros nameliuose.

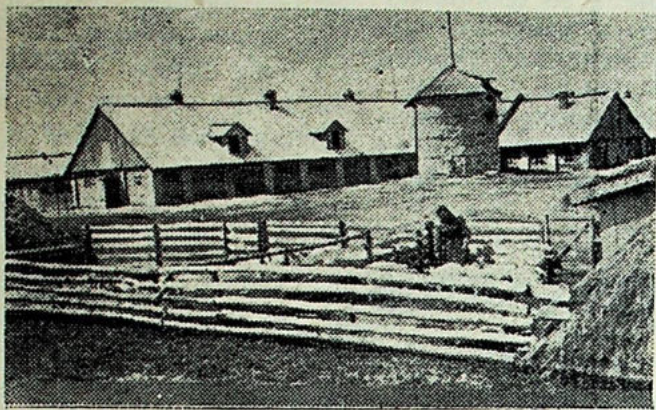
V. Rupšlaukio (ELTOS) nuotr.

BUS IR ŽIEMA, ŽDANOVIEČIAI

Pirmoje laukininkystės brigadoje pagal keliuką pievokšnis atrodo keistai: mirga žalia ir rudos juostos. Tai kolūkiečių nušienauta. Kaip nupiauta žolė, taip ir palikta pūti. Tarp pradalgijų atolas jau iki kelių, o šienelis tebeplūva.

Gal labai turtingas pašarais Zdanovo vardo kolūkis? Nieko panašaus. Kur-ne-kur tarp svėrių kyšą gelsvi kukurūzų daigeliai nieko gero nežada. Ir mišinį nuo paprasčiausios

Džiugina mus šiemet melžėjos. Juk per pusmetį, palyginus su praėjusių metų pirmuoju pusmečiu, pieno pirmelžimas iš karvės padidėjo net 401 litru. Geriausios fermos darbuotojos Emilė Šiaučiulienė ir Ona Chorlušienė jau pirmelžė iš karvės po 1100 litrų pieno. Tiesa, iki pirmaujančių rajono kolūkių mums dar toloka. Bet jei tokiais tempais eisime pirmyn — per metus

paskirta rajono vykdomojo komiteto ir LKP rajono komiteto pereinamoji Raudonoji vėliava. 100 ha arimų kolūkyje šiemet numatoma gauti 48 centnerius kliaulienos. Dabar jau išauginta 100 bekonų ir 100 ha arimų pagaminta daugiau kaip 10 centnerių kliaulienos.

Latvijos respublikos kolūkių pavyzdžiu šio rajono „Pirmūno“, „Būdyčių“, Zdanovo vardo ir kiti kolūkiai bekonų auginimui dabar stato vasaros namelius su šiluminiais stogais. Juose galima laikyti 40–60 bekonų. Šiuos namelius galima bus panaudoti ir žiemą.

Nuotraukoje: kliaulių augintoja Elena Šlefenorfaitė prižiūri bekonus vasaros nameliuose.

V. Rupšlaukio (ELTOS) nuotr.

sios pievos tik priėjęs gali atskirti. O šienas švaistomas.

Kasmet kolūkyje striuka su pašarais. Galėtų kolūkiečiai iššienauti visus pagriovius, papievius, balokšnius. Nemaža siloso būtų galima užauginti. Bet taip jau čia įprasta: vasarą karvės prasimaitins, o žiema — toll.

Bet ateis ir žiema, ždanoviečiai! Laikas sukrusti ir apsirūpinti pašarais.

K. JANULIONIS

Besikartoja bėdos

Bulvės J. Biliūno vardo kolūkio kukurūzų lauke pasirodė visai nelauktai. Prieš sėdami bulvėnėje kukurūzus, dirvą kelis kartus kultivavo, akėjo. Bet ylos maiše nepaslėps. Išdygo dirvoje pernai paliktos bulvės, ir viskas.

Rudenį biliūniečiai bulvėmis švaistėsi, o dabar fermos vedėjas

J. Biliūnas skundžiasi: — Kad dabar turėtume pakankamai bulvių, ir mes mokėtume bekonus išauginti.

Tuo tarpu dabar kliaulių fermoje yra tik 93 kliaulės, iš kurių 12 paršavedės. Penimi tik 26 bekonai. Kliaulės penimos miltais, bet ir tie baigiasi. Nei fermos vedėjas Biliūnas, nei kolūkio

kitus pasivysime ir pirmūnus.

Koks mūsų kelias vejantis pirmūnus?

Pradedame nuo bandos gerinimo. Per eilę paskutiniųjų metų bandos gerinimo pas mus nebuvo rūpintasi. Todėl daug karvių persenę arba iš viso nepieningos. 12 tokių jau išbrokavom, o jų

ŽENGIAME Į PRIEKĮ

Kostas STRUMSKIŠ

„Atelties“ kolūkio pirmininkas

vieton nupirkom pieningas. Ferma tuoj padidės dar dvidešimčia karvių. Tai apsi- versia, savos bandos reprodukcijos, telyčios.

Veislininkystei dabar skiriame didžiausią dėmesį. Rūpestingai registruojame kiekvienos karvės produkciją. Geriausių karvių veršelius auginame. Tikimės išauginti puikų bandos pakaitalą.

Šių metų mūsų išipareigojimai tokie: po 2.300 kg pieno iš karvės ir 100 ha naudmenų turėti po 9 karves. Per pusmetį vidutiniškai iš karvės pirmelžta po 1033 kg pieno.

O juk piningiausias laikotarpis dar tik prasidėjo. Taigi išipareigojimą žadame su kaupu įvykdyti. Iki metų galui nustatyto karvių skaičiaus dar trūksta devynių. Nesunkiai įvykdysime ir šį uždavinį. Keletą karvių dar žadame nupirkti, o likusias turėsime iš apsiverstavusių telyčių.

Rūpinamės pašarais. Šiemet daug daugiau prišienavome dobilų ir šieno. Kukurūzai ir mišiniai taip pat žada gražų derlių. Reiškia, siloso bus.

Dabar karvės rišamos dobilienose. Rūpestingas fermos vedėjas Jonas Rožans-

kas labai šeiminingai naudoja ganyklas ir skiriamą karvėms papildomą davinį — koncentratų.

Melžėjas skatiname. Tas, kurios įvykdo socialistinius išipareigojimus, premijuojame. Pernai po 2500–2000 rublių premijavome geriausius melžėjas Emilę Šiaučiulienę ir Oną Chorlušienę. Ir šiais metais pirmūnės, atrodo, iškovos premijas. Juk, iš visko sprendžiant, Šiaučiulienė su Chorlušiene pirmelš iš savo prižiūrimų karvių po 2800–3000 litrų pieno. Vadinas ir įvertinimo užsipelnys.

Mūsų galvijų fermos darbuotojai pasiryžę septynmečio pabaigai numatytus pieno produktų gamybos rodiklius pasiekti per 4–5 metus.

Septynmečio faktai ir skaičiai

UŽ ŠILKĄ ŠVELNESNĖ, UŽ PLIENĄ TVIRTESNĖ...

Visi mes žinome, kad iš kaprono gaminami audiniai, kojinės, drabužiai. Tačiau iš kaprono, kaip pastaruoju metu parodė mokslas ir praktika, galima pagaminti ne tik audinius, bet ir staklių, automobilių bei kitų mašinų dalis.

— Mašinų, detalės, pagamintos iš kaprono, polietileno, tekstolitų ir kitų plastmasių turi didelę atelį, — pasakė mums Lietuvos Mokslų akademijos Energetikos ir elektrotechnikos instituto metalotyros laboratorijos vedėjas vyriausiasis inžinierius Juozas Majauskas. — Tyrimai su kapronu — vienas svarbiausių mūsų laboratorijos darbo barų.

...Prieš mus — aparatai plastmasėms tirti. Juos sukonstravo ir pagamino patys instituto darbuotojai. Stalų įrenginys medžiagų tvirtumui nustatyti. Jis gali išvystyti mil-

žinišką tempimą — iki 50.000 kilogramų. Į šią mašiną laborantas R. Abraitis įdeda nedidelį vieno centimetro diametro kaprono strypelį. Rodyklė rodo: 100... 200... 500... 800 kilogramų! Pagaliau strypas trūksta.

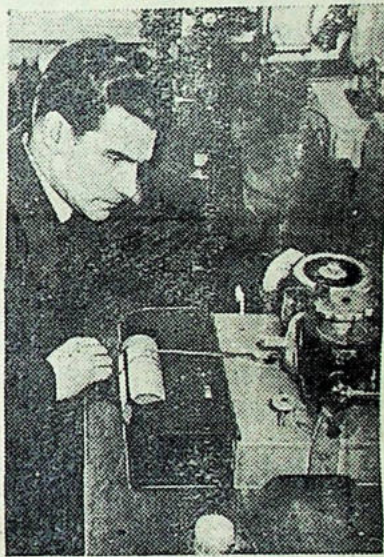
— Jeigu ant dviejų tokių kaprono strypelių pakabinsime sunkvežimį, — sako laboratorijos vedėjas, — jie išlaikys tokį svorį. Bet nemažiau svarbu, kad kapronas būtų atsparus dilimui. Atlikti bandymai parodė, kad šia savybe jis kelis kartus pranašesnis už plieną.

— Tačiau šis prietaisas, — pasakoja toliau inžinierius, — at- randa kaprone ir silpnų vietų. Kapronas mažai laidus šilumai. Šis aparatas parodo, kad kaproninė detalė, pavyzdžiui, dantratis, nors ir normaliai apkrautas darbu, labai įkaista. Tačiau įdėjus

į ją grafito ar kitos šilumai gerai laidžios medžiagos įtarpus, detalės įkaista mažiau. Taigi, iš kaprono galima gaminti staklių, automobilių ir kitų mašinų dalis. Kapronas yra beveik septynis kartus lengvesnis už plieną. Gaminant iš jo dalis, mašina bus lengvesnė, mažiau svers.

Gaminant detales iš kaprono, jos presuojamos formose. Paprastai, atliejus detalę iš metalo, reikia ją aptekinti, šlifuoti, apdailinti. Pradėjus gaminti mašinų dalis iš kaprono, visos minėtos operacijos atkrinta. Tuo sutaupoma nemaža valstybinių lėšų. Pavyzdžiui, viena Rygos autoremonto gamykla, pradėjusi gaminti iš kaprono palyginti smulkia detalę — guolių įvares, gavo 300.000 rublių metinės ekonomijos. Mūsų respublikos tekstilės įmonėse susikaupia nemaža kaproninių audinių gamybos atliekų. Tai puiki žaliava, iš kurios galima gaminti detales. Iš kaprono pagamintos pavaros dirba labai tyliai, jų nereikia tepti ir jos tarnauja kelis kartus ilgiau, negu plieninės.

Tokių detalių gamyba bus greitai pradėta.

Tyrimo darbai iš laboratorijos perkeltami į Kauno autoremontą ir Vilniaus „Žalgirio“ staklių gamyklas. Čia, kartu su gamybininkais, bus baigta ruošti gamybos technologija. Prasidės masinė jų gamyba. Tai pirmieji žingsniai. Septynmečio je iš plastmasių — polietileno, tekstolito, stikloplastikų numatoma plačiai gaminti matavimo prietaisų korpusus, tekstilės pramonės įrengimų detales, aparatūrą chemijos pramonei.

— Iš kaprono galima pagaminti ne tik švelnesnius už šilką audinius, bet ir staklių dantračius, tvirtesnius už plieną, — sako J. Majauskas.

Nuotraukoje: J. Majauskas prie aparato medžiagų tvirtumui nustatyti.

Z. Didžgalvis, M. Ogajaus (ELTOS) nuotr.

torijoje esančiuose raistuose, grioviuose žolės yra pakankamai. Silosas papildytų kolūkio pašarų atsargas. Tuomet ir bulvės, ir miltai būtų skalesni.

Nejaugi ir šiais metais kolūkio vadovai leis puikiausiai žolę peraugti ir sustabarėti, o kitais — vėl dejuos, kad trūksta pašarų?

A. Binkys

KONTROLIUOKIME PARDUOTUVIŲ DARBĄ

Rajono prekybininkų, o ypač prekystalių darbuotojų darbe yra nemaža trūkumų. Atrodo, kad pardavėjų prileistos klaidos nereikšmingos, tačiau jos kartais padaro daug žalos prekybos organizacijai. Todėl reikalinga nuolatos kontroliuoti parduotuvių ir visuomeninio maitinimo įmonių darbą.

Parduotuvių ir visuomeninio maitinimo įmonių darbą kontroliuoja parduotuvių valgyklų priežiūros komisijos. Jos renkamos kooperatyvų apylinkiniuose susirinkimuose.

Tačiau pas mus par-

duotuvės tikrinamos dar per retai. Užtat ir trūkumų daug. Ne visur laikomasi darbo valandų, pasitaiko pirkėjų apgaudinėjimų, prekių asortimento minimumo nesilaikymo, daug kur trūksta švares.

Jau balandžio ir gegužės mėnesiais buvo praversti parduotuvių valgyklų priežiūros komisijoms seminarai, išaiškintos jų teisės ir pareigos, nurodyti patikrinimo būdai, išduoti komisijų nariams pažymėjimai. Tačiau labai maža komisijų narių patikri-

no parduotuves ir sustatė aktus.

Labai gerai dirba parduotuvės priežiūros komisijos narys drg. Motūzas. Jis yra išrinktas priežiūros komisijos nariu prie kiosko Nr. 1. Drg. Motūzas, nuėjęs patikrinti kiosko Nr. 1 vedėjos Uzdonaite darbo, rado betvarę: prekės suverstos, apdulkėjusios, nešvaru. Kiosko vedėja Uzdonaite nenorėjo jo įsileisti. Drg. Motūzas apie tai pranešė raikopsajungos valdytojų. Kiosko vedėjai Uzdonaitei, už betvarę kioske ir neįsileidimą priežiūros

komisijos nario į kioską patikrinti ir atsikymą pateikti dokumentus, pareikštas griežtas papeikimas.

Reikia suprasti visiems parduotuvių ir visuomeninio maitinimo įmonių priežiūros komisijų nariams, kad nuolatinis parduotuvių ir visuomeninio maitinimo įmonių tikrinimas padeda greičiau išgyvendinti trūkumus, pakelti prekybos kultūrą ir užtikrina parduotuvėje tinkamą švarą. Juk kiekvienam yra malonu užteiti į tą parduotuvę, kur pardavėjai yra mandagūs, paslaugūs, parduotuvėje prekės išdėstytos gražiai, visur švaru, pirkėjus aptarnauja greitai ir sąžiningai.

V. Tyla

Raikopsajungos
instruktorius-revizorius

Balys SRIUBAS

ŽVAIGŽDUTĖ

Iš ciklo „Prie gintaro marių“

Telluškena apsnūdę bange lėš
Palengva,
Palengva,
Palengva,
Ir mėnulis per debesis ke liaš,
Glaisto kopas sidabro spalva.

Tokį vakarą, rodos, lig ryto
Praklajočiau pajūrio kran tais,
Kai žvaigždutės
Vis krenta kalp kritę
Tyro aukso lašeliais karštais.

O norėčiau
Sugauti žvaigždutę
Čia, ant kranto,
Nors vieną,
Ir ją,
Dar nespėjus užgęsti,
Įdūtę,
Savo ainiams palikt kelyje!

Sleninės spaudos skiltyse

Prieš visa, kas bloga

„Puntuko“ kolūkio pirminė partinė ir komjaunimo organizacijos leidžia satyrinį sienlaikraštį „Širšalis“. Siame sienlaikraštyje plakami visuomeninio turto grobstytojai, tinginiai, girtuokliai. „Širšalis“ tapo įdomus ir kovingas, nes redkollegija sugeba visuomet parinkti gyvenimiškos medžiagos, pailustruoti ją karikatūromis ir pritaikyti kandžias epigramas.

Puntukiečių tarpe yra dar tokių kolūkiečių, kurie nesirūpina pasėliais. Apie tai kalbama sienlaikraščio „Širšalis“ skiltyse. Pirmos laukininkystės brigados kolūkietės Davidonienė, Skrebūnaitė, Vanagaitė užmiršo, kad reikia prižiūrėti pasėlius. Apie jų prižiūrėjimą pasėlius „Širšalis“ dainuoja:

„Viskas prapuolė, tik ant lauko pliko

Usnių ir svėrių daigynas beliko“.

Satyriniame sienlaikraštyje aštriai kritikuojamos antros laukininkystės brigados kolūkietės J. Banėnienė, Z. Kežytė, kurios bandė grobstyti visuomeninį turtą.

„Širšalis“ padeda kolūkio valdybai ir visiems kolūkiečiams išgyvendinti dar vis pasitaikančias negeroves.

J. SIGITAS

JŪS MAN NE REVIZORIAI

Veronika Kazlauskienė „Aušros“ kolūkio pieno priėmimo punkte dirba jau daug metų. Pradžioje jos darbu kolūkiečiai nenuskundė: ir pieną laiku priimdavo, teisingai jį atsverdavo, ir liesą pieną statytojams sugrąžindavo. Tačiau Kazlauskienė, matyt, pabodo darbas, ir ji nutarė rasti žmogų, kuris už menką atlyginimą galėtų už ją dirbti.

Sugalvojo ir padarė.

Praėjusiais metais pieno priėmimo punkte darbavosi K. Prokofjevaitė, kuri punkte atlikdavo visus darbus, o Kazlauskienė tereikėdavo atsiimti svetimomis rankomis uždirbtą atlyginimą. Sunku šandieną pasakyti, kuo neįtiko Prokofjevaitė. Kazlauskienė, tačiau šiemet pieno priėmimo punkte „pagalbininke“

ji pasiėmė Oną Fili-monovaitę.

Ilgais vakarais Veronika Kazlauskienė suko galvą, kaip padarius, kad Onai Fili-monovaitėi išmokėti pinigai už darbą nepaliestų jos asmeninės kišenės. Ir čia Veronika surado išeitį. Nuo šiol ir iškilo aikštėn visi Kazlauskienės sukčiavimo gabumai. Atneša kolūkietis pieną, Kazlauskienė žvilgtelį kibirą ir sau po nosim bambtelėjusi supila į separavimo mašiną.

— Šeši litukai, — gudriai šypsodamasi nusako svorį pieno statytojui.

— Tai kad aš čia pusdevinto litro buvau įpylęs, — rodydamas į tuščią kibirą mėgina paaiškinti kolūkietis.

— Matyt, benešdamas išlaistei, o mano akys tai jau geriausios svarstyklės. Ne pirmą dieną dirbu punkte, — užbaigia Veronika

jai nemalonų pasikalbėjimą.

Tokia pat istorija kartoja ir su kitais pieno statytojais.

Veronika Kazlauskienė taip išsidrąsino, jog nutarė pieno statytojams lieso pieno nebegrąžinti. Kartą kolūkiečiai pamatė, kaip Alfonsas Palskys iš pieno priėmimo punkto nešėsi sklidinų lieso pieno kibirus, nors pieno į priėmimo punktą jis visiškai nestatė. Kai kolūkiečiai apie tai užsiminė Kazlauskienė, ši jiems rėžė atrėžė:

— Nekiškite nosies, kur nereikia! Jūs man jokie revizoriai, aš pati geriau žinau, kaip tvarkytis.

Kartą mūsų kolūkio fermos vedėjas Vincas Budreika pareikalavo pasverti pristatytą pieną. Kazlauskienė išūliai atsakė:

— Kolūkyje turite svarstyklės, tai svarstykite savo lašus, o man čia laiko netrukdykite.

Keista, kad Anykščių sviesto gamyklos vadovai iki šiol nepajudino piršto tam, kad pieno priėmimo punkte būtų įvesta pridėama tvarka, kad punkto vedėju būtų parinktas sąžiningas žmogus. Nors kolūkio valdyba dėjo pastangas, kad pieno separavimo darbas būtų mechanizuotas, bet iki šiol motoras nedirba ir kolūkiečiai priversti separuoti pieną rankomis.

H. Meškėnas
„Aušros“ kolūkio
pirmininkas

Spauda neturi vėluoti

Rubikų ryšių skyrius pavėluotai gauna laikraščius. Respublikiniai ir rajono laikraštis „Kolektyvinis darbas“ gaunami tik vakarykščiai. Argi negalima pertvarkyti spaudos atvežimo į Rubikų? Juk nuo Anykščių iki Rubikų tik 10 km. Nejaugi tokiu atstumu įveikti reikia visos paros?

P. Juselis

Klasės laukia moksleivių

Vos tik pasibaigė mokslo metai, Debeikių vidurinės mokyklos moksleiviai sukruto kuo greičiau atremontuoti savo klases.

Pirmomis remonto dienomis mokyklos žiemeriu išsipliovė reikalingą kiekį lentų. Po to griebėsi suolų, klasių bei pavaizdumo priemonių remonto.

Po kelių savaičių atkaklaus darbo suolai, pavaizdumo prie-

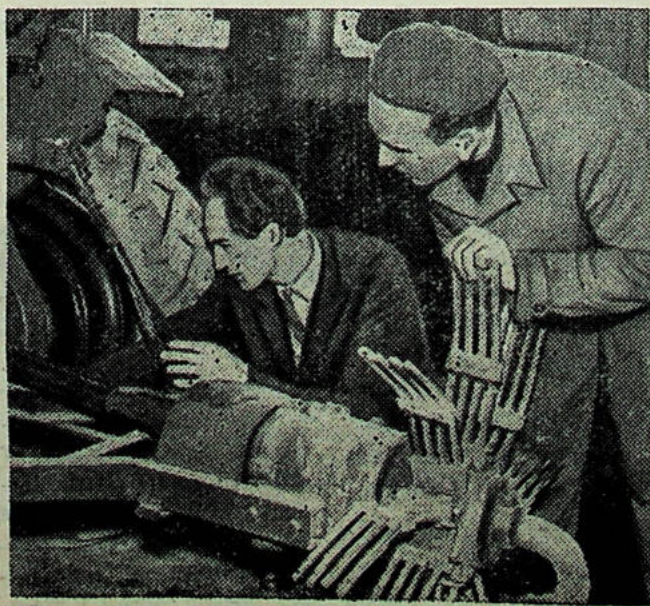
monės buvo atremontuotos bei perdažytos.

Remonto darbuose puikiai padirbėjo sersys Irena ir Janina Adamonytės, Janina Pavilanskaitė, Aloyzas Girgžds.

Baigę mokyklos remontą, moksleiviai žada gerai pasidarbauti gimtųjų kolūkių laukuose. F. Slaučiulis

ESTIJOS TSR. Tartų žemės ūkio mašinų gamykla „Vyjt“ pradėjo serijinę naujų bulviakasių mašinų RKR-1 gamybą. Naujoji mašina žymiai lengvesnė ir pigesnė už anksčiau gamintas.

Nuotraukoje: mašinos konstruktorius, įmonės vyr. inžinierius Leonidas Tederis (kairėje) ir TKS viršininkas E. Asumilas apžiūri mašiną. E. Normano (TASS) nuotr.

Labai užsitiesusi statyba

Utenos statybos valdybos darbininkai, kurie Anykščių plytų ir drenažo vamzdžių gamykloje stato dviejų aukštų gyvenamą namą, buvo pasižadėję jį atiduoti eksploatacijai gegužės mėnesį. Tačiau jis ir dabar dar neužbaigtas. Dėl to nėra pa-

talpų ir gamyklos darbininkai apgyvendinti klubo salėje. Tokiu būdu nėra kur užsiiminti saviuoklininkams. Nukenčia kultūrinis darbas.

Ar ilgai dels statybą Utenos statybininkai?

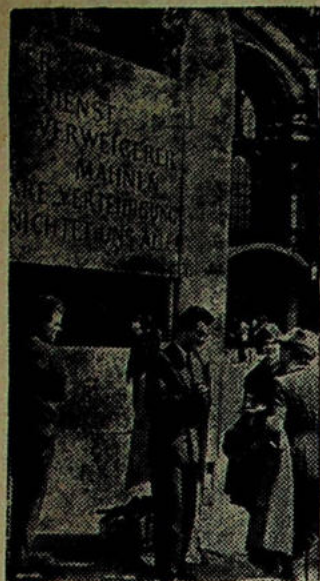
R. RAUGYS

ANYKŠČIŲ RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS SPRENDIMAS

Anykščiai,

1959 m. birželio mėn. 19 d.

Dėl gamtos ir kultūros paminklų apsaugos Anykščių rajone

Vokietijos Federatyvinė Respublika. Jaunimo organizacija „Susiliejimas asmenų, atsisakančių atlikti karinę tarnybą“, ryšium su užsienio reikalų ministro Ženevos pasitarimu, organizavo Bremene kovos prieš atominę mirtį sargybą.

Nuotraukoje: kovos prieš atominę mirtį sargyba Bremeno geležinkelio stoties aikštėje.

Centralbildo nuotr.

Anykščių rajono Darbo žmonių deputatų taryba, siekdama užtikrinti visuomeniškai, ūkiškai ir moksliškai tinklingą gamtos turtų atsargą, apsaugoti ir išlaikyti gamtos ir kultūros paminklus, rajono gamtos savitumą bei grožį, auklėti darbo žmones Tėvynės meilės dvasia, sudaryti plačiausioms masėms sveiko ir kultūringo poilsio sąlygas, nusprendžia:

1. Uždrausti kirsti visose sodybose, parkuose, o taip pat prie gamtos ir kultūros paminklų augančius medžius.

2. Uždrausti ardyti piliakalnius, senkapius, pilkapius ir kapines.

3. Šlavėnų parko apsaugą pavesti kolūkiui „Puntukas“, buv. Juodviršio parko — kolūkiui „Svėdasai“. Puntuko ir jo teritorijos apsaugą pavesti Anykščių miškų ūkiui. Uždrausti šiuose parkuose ganyti gyvulius ir važinėti jų teritorijoje.

4. Įpareigoti rajono milicijos skyrių vesti aktyvesnę kovą su brankonieriais ir medelių laužytojais.

5. Įpareigoti liaudies švietimo skyrių plačiau propaguoti visose mokyklose gamtos apsaugą, sklepti mokiniams meilę gamtai ir jos turtams.

6. Įpareigoti rajono vykdomąjį komitetą iškabinti prie gamtos

ir kultūros paminklų paminklines lentas.

7. Įpareigoti „Tarybinės žemės“ kolūki sutvarkyti A. Vienuolio-Zukausko tėviškę.

8. Įpareigoti rajono kultūros skyrių, Anykščių miesto ir apylinkių vykdomuosius komitetus kontroliuoti kultūros paminklų apsaugą ir restauraciją, prižiūrėti jų užlaikymą.

9. Įpareigoti Anykščių miesto vykdomąjį komitetą:

a) sutvarkyti Vilniaus gatvėje architektūrinį paminklų-koplytėlę;

b) nugriauti pil. Kėkšto kiojimą, esantį prie A. Vienuolio-Zukausko sodybos ir Baranausko klėtelės.

10. Įpareigoti rajono milicijos skyrių, miškų ūkį ir girininkus griežtai kovoti su gamtos ir kultūros paminklų apsaugos pažeidėjais, griežtai bausti asmenis ir imonių, įstaigų bei organizacijų vadovus, dėl kurių kaltės yra teršiamos vietos prie gamtos ir kultūros paminklų.

11. Įpareigoti Anykščių miškų ūkį, apylinkių vykdomuosius komitetus ir kolūkių valdybas globoti miškų fauną ir užtikrinti paukščių ir žvėrelių priežiūrą bei maitinimą žiemos laikotarpiu.

12. Įpareigoti Anykščių RTS išspręsti klausimą dėl traušų iškėlimo iš stoties rajono ir Sventosios upės vandens apsaugojimo nuo užteršimo.

13. Įpareigoti Anykščių miesto vykdomąjį komitetą ir Anykščių miškų ūkį apsodinti prie Liūdiškių piliakalnio ir miesto ribose esančias kalvas dekoratyviniais medeliais.

14. Įpareigoti Anykščių miškų ūkį ir Vėjeliskio medelėną užtikrinti dekoratyvinių ir vaisinių medelių augimą vietos gyventojams, kolūkiams, imonėms, įstaigoms ir organizacijoms.

15. Įpareigoti Anykščių miesto ir apylinkių vykdomuosius komitetus, kolūkių valdybas, imonių, įstaigų ir organizacijų vadovus, kultūros skyrių, liaudies švietimo skyrių, mokyklas ir kultūros įstaigas pakelėse sodinti ir globoti vaismedžius.

A. RAMANAUSKAS

Anykščių rajono DŽD Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas

P. DAUKSA

Anykščių rajono DŽD Tarybos vykdomojo komiteto sekretorius

Įdomios varžybos

Praėjusį sekmadienį Anykščių šilvelyje, prie Sventosios upės, pirmą kartą rajone buvo pravesotos priešgaisrinio-taikomojo sporto varžybos. Varžybose dalyvavo savanorių ugniausių draugijų bei objektinės ugniausių komandos. Varžybų programoje — 30 metrų bėgimas, nešant ir pastatant kopėčias, 100 metrų bėgimas su kibiru — triškinė, pataikant vandens čirukšlę į taikinį, 200 m gaisrininkų estafetė įveikiant 4 kliūtis ir kovinis ugniausių išsidėstymas su moto bei

rankiniais sturbliais, paleidžiant vandenį į gesinimo objektą.

Pirmą vietą varžybose iškovojo „Spartako“ fabriko komanda. Antrą vietą užėmė „Lenino keliu“ kolūkio ugniausiai ir trečią — Elmininkų bandymų stoties savanorių ugniausių komanda. Komandoms, užėmusioms pirmąsias tris vietas, buvo įteiktos piniginės premijos ir Garbės raštai.

St. GRINEVICIUS

Rajono priešgaisrinės apsaugos inspektorius

Mūsų sportininkai Vilniuje

Mūsų rajoną II-oje Lietuvos TSR spartakiadoje atstovavo krepšininės, stalo tenisininkai ir imtynininkai.

Pirmąją spartakiados dieną mūsų krepšininės susitiko su Žagarės rajono sportininkėmis. Po keletos gražių sporto meistro D. Pračkallienės ir Lukoševičiūtės metimų, rezultatas tampa 13:2 mūsų krepšinininkių naudai. Rungtynės mūsų krepšininės laimėjo aukštu rezultatu. Antrąją dieną anykštietės susitiko su pajėgėmis Biržų krep-

šininkėmis. Rungtynės mūsų krepšininės pralaimėjo rezultatu 56:28. Po to dar vieną pralaimėjimą jos patyrė prieš Kėdainių krepšininės. Nugalėjusios Trakų krepšininės, mūsų sportininkės užėmė 5-tą vietą.

va, kad pamatytų Tarybų Sąjungą savo akimis.

Amerikiečių susidomėjimas mūsų šalimi — ne vien tik smalsumas. Visi tarptautinio gyvenimo faktai amerikiečius įtikina, kad taikos išsaugojimas, o, vadinasi, ir jų pačių likimas bei jų vaikų ateitis daugiausia priklauso nuo to, kaip susiklostys JAV ir TSRS santykiai.

Štai kodėl šimtai tūkstančių amerikiečių nesibagliančių srautu Niujorke eina į „Koliziejų“, kuriam yra Tarybų Sąjungos paroda. Ten jie gali pamatyti ir rankomis pačiu-

suprasti naują pasaulį, kurio kampelį jie mato „Koliziejų“ surengtoje parodoje. Nepaisydami savo aistros technikai, jie ne mažiau domisi švietimo sistema, socialiniu draudimu ir butų nuoma Tarybų Sąjungoje. Juos stebina, kad tarybiniai darbininkai ne tik nebijo gamybos automatizavimo, kuris Jungtinėse Valstijose sukelia nedarbą, bet, priešingai, didžiuojasi laimėjimais šioje srityje. Juos domina ne tik Tarybų šalies laimėjimai, bet ir jos didingi planai. Diagramos, septynmetio plano skaičiai, visi parodos eksponatai amerikiečiams rodo, kad tarybinės liaudies mintys nukreiptos į talkią statybą.

Daugybė įrašų, kuriuos amerikiečiai palieka atsiliepimų apie parodą knygoje, ne tik žavimas paroda, bet ir reiškiamas viltis, kad bus užtikrinta taika ir nustatytas draugiškas jų sa-

ntykiai su Tarybų Sąjunga. Šie įrašai rodo, kad vis daugiau amerikiečių prieina tas pačias išvadas, reiškia tas pačias mintis, kurias pareiškė Tarybinės vyriausybės vadovas N. Chruščiovas savo kreipimesi Tarybų Sąjungos parodos atidarymo Niujorke proga:

„Tad tegul lenktyniavimą grovimo priemonių gamybos srityje pakeičia lenktyniavimas kuriant materialines gėrybes ir kaupiant dvasines vertybes. Tegul amerikiečių tauta ir tarybinė liaudies suvienija savo pastangas užtikrinti talką ir sudaryti mūsų planetoje tokias sąlygas, kuriomis žmonės galėtų nebijoti dėl savo ateities ir dėl būsimųjų kartų ateities“.

Kaip tik šioms didioms tikslams tarnauja Tarybų Sąjungos laimėjimų paroda Niujorke, kuria dabar atkreiptas amerikiečių dėmesys.

L. VELICIAUSKIS

Naujo pasaulio kampelis Niujorke

Pranešimai iš Jungtinių Valstijų rodo, kad amerikiečiai nepaprastai, neragėtai domisi Niujorke atidaryta Tarybų Sąjungos mokslo, technikos ir kultūros laimėjimų paroda. Ir tai neatsitiktina.

Nuo pat tos dienos, kai susikūrė pirmoji pasaulyje socialistinė valstybė, amerikiečiams diena iš dienos, metai iš metų buvo pučiamos nesąmonės apie Tarybų šalį, kad būtų sukeltas jų nepasitikėjimas, įtarimas ir priešiškas. Dar visai neseniai monopolijų spauda valzdavo Tarybų Sąjungą atsilikusia „vyžočių“ šalimi, „milžinu molinėmis kojomis“. O visus tarybinių penkmečių laimėjimus profesionalai

melagaliai, vadiną save „Rusijos specialistais“, vadiną „komunistine propaganda“.

Stipriausią smūgį šioms melagingiems pasakojimams apie mūsų šalį smogė pirmojo pasaulio žemės palydovo paleidimas Tarybų Sąjungoje. Paprastas amerikietis liovėsi tikėjęs antitarybiniais propagandistais. Jeigu mums melavo apie Rusijos „techninį atsilikimą“, samprotavę jis, tai kas gali garantuoti, kad mums sakoma taisybė apie vidaus padėtį Tarybų Sąjungoje ir apie jos užsienio politiką? Ir tokios abejonės sukėlė

Amerikoje norą sužinoti teisybę apie Tarybų šalį, ir: ne iš trečiųjų rankų, o iš pirmųjų šaltinių.

Dešimtys tūkstančių amerikiečių paėmė į rankas rusiškus elementorius, kad išmokyti skaityti tarybines knygas ir laikraščius, kelios radijo stotys, klausytos

tojams reikalaujant, pradėjo duoti rusų kalbos pamokas. Mokslo įstaigose ir aukštosiose mokyklose pradėta vesti tarybinius mokslo ir technikos žurnalus. Tūkstančiai amerikiečių turistų veržėsi į Mask-

pinėti sudėtingiausias tarybinių specialistų ir darbininkų sukurtas mašinas. Apžiūrėdami šias mašinas, tarybinių palydovų, pirmojo pasaulio atominio ledlaužio „Leninas“ maketus, amerikiečiai mėgina

Redaktorius Z. VALIAUSKAS